

"Lichter word ik niet"

zo op de rand
geen lucht geen aarde
zelfs gestolen tijd kan ons
de liefde niet meer baren

er is er niets te stelen
in de wereld van geloven
in het hopen op een toekomst
die vandaag geen handen geeft

mijn eigen naaktzijn is geen feest
waar water zichtbaar schoont
hoont mij herinnering in sporen
die mijn lichaam nooit verving

ik laat je woorden zien
een lach en passie in het duister
omdat ik in ontmoetingslicht
zo bloot ben dat ik voor je huiver

je handen zullen strelend
nog wel jeugd ontdekken maar
je ogen zullen in de tekens
mijn verleden open leggen

je zult begrijpen wat je voelt
maar wat je ziet aan niet vertaald
verdriet zal zich als schaduw roeren
veel lichter word ik niet

wil melker
03/08/2009
www.wilmelkerrafels.deds.nl

© augustus 2009, wil melker, BasicPublishing.nl